

Posudek oponenta

Rigorózní práce Mgr. Ondřeje Červeného

„Zákon na ochranu republiky z roku 1923 a tiskové zákonodárství“

(144 stran bez předepsaných a dalších příloh)

Název práce na první pohled slibuje pojednání zaměřené na výsek tiskového práva upravený jmenovaným zákonem a jeho novelami. Mlčky se v nadpise předpokládá, že v práci jde o zákonodárství československé a to potvrzuje sdělení autora v úvodu. Rozhodl se prý věnovat do hloubky zákonu na ochranu republiky. Za cíl si vytknul rozbor zákona a související tiskové legislativy. Takto vymezený cíl chce dosáhnout přiblížením událostí kolem vzniku a způsobu přijetí normy. Dále zamýšlí celkově shrnout zákon a podrobně analyzovat nejvíce používaná ustanovení. Rovněž má v úmyslu zkoumat praktickou aplikaci normy a její novelizace. Naznačený záměr a pracovní postup se jeví zcela postačující pro jednu rigorózní práci, pisatel však na něm nezůstává. Chce ještě zmapovat historicky vývoj tiskového zákonodárství, pojmy tiskového práva a pojednat o tiskových deliktech podle zákona na ochranu republiky. Tedy přidává do jednoho spisu další rozsáhlou problematiku představující vlastně druhou rigorózní práci. Při velkém pracovním nasazení by pisatel mohl naznačený cíl naplnit a vytvořit spis velkého rozsahu. Zvláště vzhledem k tomu, že zákon z roku 1923 je již opakovaně juristicky i historicky značně probádán včetně soudní aplikace. Existuje k němu velké množství zvláště starší literatury a řada judikátů. Pisatel se musí seznámit s dosavadním zpracováním a připojit alespoň pokus o nové. Stejným způsobem by měl uchopit zvolenou část tiskového práva. Na místo toho asi na dvou třetinách spisu shrnul a povrchně zkomponoval známá fakta a charakteristiky. Hlavním zdrojem informací mu byly učebnice resp. komentáře k zákonu. Je chvályhodné že na ně pilně odkazuje. A tak celá práce Mgr. Červeného je neumělou kompilací s hojnými a dlouhými citáty.

Nadbytečné jsou rozsáhlé pasáže širších úvodů k problematice (situace po I. světové válce u nás, osobnost A. Rašína, Historický vývoj tiskového práva) a na tiskové delikty podle zákona na ochranu republiky zbylo cca 11 stran textu (včetně jedné stránky opisu § 34).

Některé dílčí připomínky, jež je možno využít u obhajoby :

- Strana 9 kdy byla uzavřena Malá Dohoda
- Strana 10 Ostrý politický zápas - vysvětlit
- Strana 11 Chybí odkaz u míry nezaměstnanosti
- Strana 15 Citovat z autentického znění normy, ne z literatury
- Strana 30 konstatování „že tento stát nemá právo se bránit“ – je názor autora?

Strana 39 Citát jedenáct řádek je na dvou místech opsán chybně, v pozn. Je uveden jiný autor

Citát dr. Engliše je převzat tzv. „ z druhé ruky“

Strana 40 Jde o stihání myšlenek??

Strana 41-45 Výklad zákona je zkompilován převážně podle dvou publikací, Lepšíka a Miloty

Strana 100 Do kdy platil tiskový zákon z roku 1863 v ČSR

Strana 148 Proč není seznam zákonů seřazen chronologicky?

Při studiu literatury pisatel opomenul autory J. Kallaba a A. Miříčku s výjimkou slovníkového hesla.

V pojednání o zákoně na ochranu republiky autor mohl též připomenout jeho retroaktivitu i využití po roce 1945.

Pisatel posuzovanou prací **neprokazuje schopnost samostatné tvůrčí činnosti**. Popsáním širokých souvislostí zvolených otázek si osvojil hlubší znalosti dané tematiky.

K dopracování spisu v potřebné kvalitě, k zlepšení obsahu i technické stránky má předpoklady, zvláště když více využije konzultací s vedoucí práce.

Práci v její současné podobě **nedoporučuji** k obhajobě.

V Praze dne 27. února 2013

Doc.JUDr. Ladislav Soukup, CSc.

oponent